

Csáky Pál három éve az MKP elnöki tisztségében

Megtapasztaltam közösségünk élni akarását

2007. március 31., Komárom: A Jókai Színház épületében tisztújító kongresszust tart a Magyar Koalíció Pártja. Az elnöki tisztségért vívott megmérettésből szoros, de soha senki által meg nem kérdőjelezett egyértelműséggel Csáky Pál kerül ki győztesen. A magyar párt újonnan megválasztott elnöke közvetlenül az elnökválasztás eredményhirdetése után – miután megköszöni az iránta kinyilvánított bizalmat – felajánlja Bugár Bélának a tiszteletbeli elnöki tisztséget, vagy bármilyen olyan pozíciót, amelyet szeretne az MKP-ban...

Bugár Béla válasza: „Én megmondtam, csak az elnöki posztért indulok. Amit egyszer kimondok, nincs erő, ami megváltoztatja. De továbbra is a párt tagja maradok, továbbra is ott leszek a parlamentben, továbbra is azt fogom mondani, hogy minden magyarnak a Magyar Koalíció Pártját kell erősítenie”.

● **Azóta pontosan három év telt el. Ma ott tartunk, hogy megbomlott a magyar egység. Elődje, miután folyamatosan támadta az új vezetéssel működő MKP-t, otthagya a magyar pártot, és egy új politikai csoportosulást hozott létre. Amikor megválasztották a Magyar Koalíció Pártja elnökévé, gondolta volna, hogy ilyesmi megtörténhet? Ha tudta volna, mit hoz a jövő, akkor is vállalta volna azt a felkérést, hogy induljon az elnökválasztáson?**

– Nem gondoltam volna, hogy ilyesmi várhat ránk. A Magyar Koalíció Pártjában korábban is megjelentek különböző egyéni nézetek, de mindenkiben volt annyi intelligencia és elkötelezettség a közösségünk iránt, hogy betartotta a játékszabályokat, és nem helyezte az egyéni érdekeket közös érdekeink elé. Ha láttam volna a jövőt, valószínűleg akkor is indulok az elnökválasztáson, ugyanis a pártban 2006–2007-ben többen voltunk, akik attól tartottunk, hogy az egyes volt tagjainkkal kapcsolatos problémák amúgy

is felmerülnek majd a 2010-es választási kampányban is, és ezek természetesen megmutatkoznak majd a Magyar Koalíció Pártja választási eredményében is. Természetesen nem láthattuk előre a jövőt, de lehet, hogy még így is a „kisebbségi rossz forgatókönyvvel” úsztuk meg az egészet – bízva abban, hogy választópolgárainknak – ahogy korábban is – június 12-én is helyén lesz az eszük és a szívük.

● **Ha feláll egy új intézmény, megkezdődik működését egy szervezet, vagy valaki egy hosszabb megbízási időszakba lép, általában legalább 100 nap türelmi időt szokott kapni a bizonyításra. Ez az ön eseté-**

ben elmaradt, gyakorlatilag megválasztása napjától támadások keresttüzébe került. Gondolok itt a 2007-es tisztújító kongresszuson eredménytelenül szereplő személyek különböző sajtónyilatkozataira, mesterkélten közvélemény-kutatásokra stb... Talán az volt a cél, hogy ön idő előtt beadja derekát, és önként távozzon az elnöki tisztségből. És így valószínűleg egy sokkal kényelmesebb tisztségbe juthatott volna. Könnyen lehet, ha így tesz, akkor most európai parlamenti képviselőként éppen egy kényelmes brüsszeli vagy strasbourgi irodában ülne, távol az intrikáktól, vádaskodásoktól. Sosem gondolt arra, hogy

feláll, és azt mondja, köszönöm, ebből nekem elég volt?

– Nem szoktam megszökni a nehézségek elől. Kőkemény támadásokkal szembesültem miniszterelnök-helyettesi időszakom idején is. Például 2003–2004-ben, még mielőtt beléptünk az Európai Unióba. Akkor a vállalkozóbarát-politikus kollégáim – és most nem az MKP-ra gondolok – attól tartottak, hogy az európai uniós alapok a hivatali időszakom alatt nem úgy kerülnek elosztásra, ahogy azt ők elképzelelik, azaz bizonyos részük „baráti alapon”. Nem így történt, és úgy gondolom, hogy az a rendszer, melyet kollégáimmal 2006-ig felépítettünk, jól működött. A különböző kimutatások szerint akkor Szlovákia mintegy 98%-os arányban sikeres volt az EU-alapokból való merítések terén, és az Európai Unió országai közül e tekintetben a legeredményesebbek közé tartozott.

Ami az MKP-elnökválasztást követő támadásokat illeti, azoknak – meglátásom szerint – két mozgatórugója volt. Az egyik az, hogy a szlovák politika úgy érezte, elveszítette a befolyását az MKP-n belüli történések irányítása felett. Látták hogy egy független magyar politizálás kezd kialakulni. És ez lényegében így is van, és ma is úgy gondolom, ha emiatt érnek támadások bennünket, akkor ezeknek csak meg kell erősíteniük bennünket abban a hitükben, hogy jó út az, amelyre léptünk. A másik pedig a párt körüli egykori érdekcsoportok, akiknek szintén látniuk kellett, nem ők osztják a lapokat, nem ők mondják meg, hogy mit hogyan tegyünk. Előbb megpróbálták engem a párton belül leválasztani a többiekéről, majd leváltatni. Végül, mikor látták, hogy az egyik próbálkozásuk sem vezetett eredményre, akkor csináltak egy másik pártot maguknak. És ha nem jönne a szlovákiai magyarság hosszú távú érdekeivel szemben, akkor azt mondanám, „béke velük”, és tegyék azt, amit akarnak, és sok sikert kívánok nekik a vállalkozásaikhoz. De a probléma ott van, hogy szembejönnek a közösségi érdekekkel. Eddig minden fórum, felmérés, tapasztalat azt mutatja, hogy a választópolgáraink a politikában magyar egységet akarnak, és szavazataikkal értékelték is, hogy 1998-ban végre egy pártba tömörültek az addig létező szlovákiai magyar pártok. Ezt az egységet ünnepeltük két évvel ezelőtt Dunaszerdahelyen, mikor a Magyar Koalíció Pártja fennállásának tizedik évfordulóját köszöntöttük. Eljöttek hozzánk nemzetközi tekintélyű európai po-

litikusok, magyarországi barátaink, köztük Orbán Viktor is, ott volt köztársasági elnökjelöltünk, Iveta Radičová is – Bugár Béla széke viszont üres maradt...

● **Valószínűleg már akkor körvonalazódott az új párt létrehozásának a terve. Végül ez 2009 nyarán következett be, miután az MKP sikeresen vette az európai parlamenti választást – több szavazatot szerezve, mint öt évvel korábban. Érdekes törésvonal mentén alakult meg az új magyar párt. Azok hozták létre, akik a párttevékenységük mellett jelentős gazdasági vállalkozásaik révén is ismertek voltak. Önnek van valamilyen vállalkozása?**

– Nincs, úgy vélem, nem jó a politikát a vállalkozással keverni. De Európa vezető politikusai is sokan így gondolják, úgy tudom Orbán Viktornak sincs vállalkozása, Angela Merkelnek sem, Paroubeknek, Sarkozynek, de még Ficónak és Dzurindának sem. Az új párt létrehozói valószínűleg bizonyos szlovák elképzeléseknek is meg akarnak felelni. Kérdezem a tisztelt vállalkozóktól és választópolgároktól, hogy azok a szlovák vagy cseh multimilliomos vállalkozók, akik most volt kollégáinkat támogatják, vajon mit tesznek a szlovákiai magyarságért. Úgy gondolom, hogy itt komoly gazdasági összefonódások vannak, és fennáll annak a veszélye is, hogy a szlovákiai magyarságot június 12-én bizonyos hatalmi érdekek megvalósítására akarják majd kihasználni.

● **Mi volt az ön számára az elmúlt három év legszebb élménye és legnagyobb kudarca?**

– A legszebb élményem az, hogy megtapasztaltam ennek a közösségnek az élni akarását. Ezt láttuk akkor is, amikor a szlovák parlament elfogadta a nagyon durva és kisebbségellenes nyelvtörvényt, és hívásunkra tizenkét-ezer ember jött el Dunaszerdahelyre tiltakozni nyelvi jogaink csorbítása ellen. Minden bizonynyal úgy érezték, közösségi jogaink érdekében tett kiállással párhuzamosan a saját jövőjükért is kiállnak. Az emberek bizalma számomra a legnagyobb pozitívum. Ezt nem tudták elvenni tőlünk, ahogy nem tudtak bennünket sem bedarálni, sem megtörni. Annak ellenére, hogy néhányan hátra támadtak bennünket, megmaradtunk, és talán még erősebbek is lettünk. És ez egy jó ómen az idej megmérettetések előtt. A legszomorúbb és

legnagyobb kudarc pedig az volt, amikor a volt kollégáink, akikkel folyamatosan próbáltunk együttműködni, becsaptak bennünket. Ebben az irodában, ahol most ülünk, tavaly május utolsó hetében Bugár Bélával és társaival is még arról tárgyaltam, hogyan kellene megtartani a párt egységét, ugyanakkor ők már tudták az új párt nevét is, bejegyezték annak honlapját is. A parlamenti történések közül szintén az a legfájóbb emlék, amikor Bugár Béla bejelentette, hogy néhány kollégájával kilép a frakciónkból. Amikor ez a bejelentés megtörtént, vastapsot kaptak a Szlovák Nemzeti Párt képviselőitől.

● **Az MKP is kapott tapsot a parlamentben, amikor képviselői szavazatainak köszönhetően ratifikálhatta Szlovákiai a Lisszaboni Szerződést. Továbbá az ön elnöki tisztségének második évében az MKP képviselőinek kezdeményezésére a parlament úgy módosította az oktatási törvényt, hogy a szlovákiai magyar iskolák tankönyveiben magyarul is (és elsőként) feltüntetik a földrajzi neveket. Ez csak két példa arra, amikor megmutatták, hogy ellenzéki pozícióból is komoly eredményeket lehet elérni a törvényhozásban. Ezek is meggyorsíthatják a magyar egység megtöréséhez vezető utat, hiszen nemzetközi méretekben is egyértelművé vált az MKP eredményes politizálása...**

– Az ilyen esetekben úgy cselekszünk, ahogy azt feladatunknak tartottuk. A politikusoknak kötelességük képviselni mindazokat az értékeket, melyekkel megszerezték a választópolgárok szavazatait. Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy ezeket az elveket és értékeket, köztük a nemzetieket is, olyan erővel tudjuk képviselni, amekkora a koalíciós potenciálunk. A választók azt akarják, hogy egységesek maradjunk, hogy magyarok maradjunk, és ezeket szem előtt tartva próbálunk együttműködni a szlovákokkal – természetesen a mi saját érdekeinket mindig szem előtt tartva. A Magyar Koalíció Pártjának korábban is „jó neve” volt Európában, ezt a Lisszaboni Szerződés megszavazásában való közreműködésünk még csak fokozta.

● **A harmadik év is dúskált történésekben, említhetjük a köztársasági elnökválasztást, az európai parlamenti választást, a megyei választást. Sőt, volt egy MKP-kongresszusi megmérettetés is,**

ahol a küldöttek 99%-a titkos szavazáson ismét bizalmáról biztosította önt az MKP elnöki tisztségét illetően. Ezek már konkrét eredmények, melyek ismeretében, ha tehetné, valamiről ma másképp döntene?

– A döntések előtt mindig kikérem a kollégák véleményét. Tehát ha bármi pozitívum történt az elmúlt három évben, az közös siker. Számomra óriási élmény volt az európai parlamenti választási kampány, amelyben rengeteg embert tudtunk megmozgatni. Remélem, valami hasonlót tudunk majd átélni az ideai parlamenti választások kampányában is. Az államfőválasztáson a szlovákiai magyarok egyértelműen jól vizsgáztak. Elmondták azt, hogy nem egy nacionalista jelöltet támogatnak, hanem azt, aki képes volt irányunkba is pozitív arcot mutatni. A megyei választás volt az első olyan esemény, melybe először léptünk megosztottan, hiszen volt kollégáinktól vezérelve egy másik csapat jött velünk szemben. A választók egyértelműen mellénk álltak, az elnyert megyei mandátumok 40:2-es aránya a javunkra is ezt bizonyítja, az eredmény önmagáért beszél. Ezen az úton szeretnénk továbbmenni. De nemcsak a politikai színtéren látatjuk magunkat, hanem a nemzeti kihívásokra is figyelünk. Nemcsak választások előtt állunk, hanem jövőre népszámlálás is lesz Szlovákiában, és szerintem az ideai két választás – a június 12-ei parlamenti, illetve az év végén sorra kerülő önkormányzati – majd kihát a népszámlálás eredményeire is. Fontos, hogy jó kondícióban és lelkiállapotban vágjunk neki annak is. Az MKP minimum 7–8 százalékos potenciállal ren-

delkezik most is, és ezt csak növelni lehet. Mindenki tudja, hogy az MKP-ra adott szavazat nem veszik el. S főleg, azt, hogy mi sosem csapjuk be a választóinkat. Egyértelmű az üzenetünk is, ezt a nacionalista-populista tobzódást meg kell állítani, Szlovákiának más kormányra van szüksége.

● **A szlovákiai választásokat megelőzik a magyarországi országgyűlési választások. A szlovák politika már most ragozza Orbán Viktor szavait, aki a minap többek között kijelentette, ha kormányra kerül a Fidesz, a szlovák–magyar kapcsolatok javítása érdekében először a szlovákiai magyarság képviselőivel ül tárgyalóasztalhoz, a szlovák kormánnyal csak ezt követően egyeztetne. Hogy tekint erre?**

– Orbán Viktort 22 éve ismerem. Úgy gondolom, sok kérdésben hasonló nézetet vallunk. Orbán Viktortól én azt várom, hogy Magyarországot gazdasági, szociális, társadalmi és nemzeti téren is az erős országok közé vezesse. Fontos, hogy partnernek tekint bennünket. Ez a megnyilvánulása is ezt igazolja, de hasonlólt már számtalanszor tett, legutóbb a rimaszombati kongresszusunkon is. Ez a létünk egy dimenziója, nemzeti összetartozásunk kifejezése nem irányul mások ellen, a magyar kultúránkat részének tartjuk magunkat. Ezt a világ valamennyi demokratájának el kell fogadnia. A történelmünk magyar, az anyanyelvünk magyar, ugyanakkor Szlovákia állampolgáraiaként Szlovákia törvényisztező polgárai voltunk és maradunk. Orbán Viktor is úgy érzi, hogy az új pártot a szlovák

nemzeti akarat hozta létre, és az egy cinikus „ajándék”, egy trójai faló az ő értelmezésében is. A jelenlegi szlovák kormánypolitika úgy véli, ha minket nem tudnak Orbán Viktor jövődi kormányával szembe fordítani, akkor jó, ha lesznek az országban „lojális magyarok”. Ez nem új találmány, ilyenek voltak a hosszúnevű magyar párt tagjai is Vladimír Mečiar kormányzása idején. Vagy még korábban a lojális kommunisták, akik a kisebbségi kérdésekben mindig a szlovák álláspontot képviselték. Alapvető nézőpontom, hogy nem igaz az az állítás, hogy a magyar és a szlovák érdekek csakis különbözők lehetnek. Vissza kell térnünk a normális együttműködéshez, és ehhez szlovák partnereket is keresnünk kell, mert ehhez természetesen ők is kellenek. Nemrégiben egy tanácskozáson vettem részt Iveta Radičovával, az SDKÚ-DS listavezetőjével és Ján Figeľ kereszténydemokrata elnökkel egyetemben, melyet az Európai Unió országainak nagyköveteivel folytattunk. Keresük tehát az együttműködést, de erről nem csak beszélünk, hanem inkább tesszünk ennek érdekében. Az MKP-t különböző felállásokban a megyei önkormányzatokban is elfogadták a szlovák partnernek, ez is mutatja, hogy az MKP valóban az együttműködés pártja.

● **Kinek drukkolna ön egy esetleges Slovan–Fradí mérkőzésen? Mint ismeretes, az új párt elnöke egyik rádiónyilatkozatában azt mondta, egy szlovák és egy magyar csapat mérkőzésén a szlovákoknak szorítana...**

– Vannak kifogásaim a Fradí szurkolók azon részével szemben, melyek durva megnyilvánulásokkal hívják fel magukra a figyelmet. Ugyanez tulajdonképpen elmondható a Slovan táboráról is... Én annak a generációnak a tagja vagyok, amely az alapiskolában és a középiskolában azon vitatkozott, hogy a Fradí, az Újpest, az MTK vagy esetleg a Honvéd a jobb csapat? Vagy a zene terén az Illés, az Omega vagy a Metró közül melyik a legjobb!? Nagy öröm volt számomra, hogy Pozsonyban egy rövid időre találkozhattam az Omega tagjaival és zenélhettem is velük. Én örülök Szlovákia sikereinek, tiszteletben tartom mások nemzeti érzelmeit is, de azt kérem a más nemzetiségű demokratáktól, hogy az én nemzeti érzelmeimet is tartsák tiszteletben. A mi nemzeti színeink pedig a piros, a fehér és a zöld.

ORISKÓ NORBERT

Ján Figeľ, Iveta radičová és Csáky Pál múlt héten együtt vettek részt az európai nagykövetekkel való találkozón